

Öğretmenler ile Anket
sf.11-12

Solucan Delikleri
sf.23

Yeniçeri Ayaklanmaları
sf.20

YÜKSELEN

Haziran 2024

İÇİNDEKİLER

SAYFA 1-12

Edebiyat köşesi

SAYFA 14-21

Tarih köşesi

SAYFA 23-34

Bilim köşesi

SAYFA 35-39

*Okulumuzda
yapılan etkinlikler*

YÜKSEL İLHAN ALANYALI FEN LİSESİ MÜDÜRLÜĞÜ ADINA İMTİYAZ SAHİBİ MUAMMER OKUMUŞ

Yayın Yönetmeni

Mesut ÇAM

Yayın Kurulu

Nezaket Nehir UÇAR
Barış Burhan GÜNDEMİR
Zeynep Yağmur ELİBOL
Yeşim COŞGUN
Ahmet ATAR
Berru ALPARSLAN
Aslı Sümeyye AKINCI
Eflin YUDAR
Elif Nida ÖZTÜRK
Ege Çağan ELBASAN
Ecrin YÖRÜKOĞULLARI

Yayın Danışmanları

Ayşin ÖZBİLGİÇ
Çağrı DURMAZ
Hatice TOKDEMİR
Kamil Baran YÜCEL
Mesut ÇAM
Selim YILMAZ
Seranay ÜNVER

Son Okuma

Mesut ÇAM
Seranay ÜNVER
Erdal KESKİN
Ravza Leylanur MENTEŞ
Nesrin Şeyma HANİK

Grafik-Tasarım

Nezaket Nehir UÇAR

İletişim

(216) 353-4647/(216) 353-4645
Karlıktepe Mahallesi, Güneş Sokak No1 Kartal/İstanbul
kartal34yia@hotmail.com.tr

Neden YİAFL'deyim?

Çünkü burada olmakla aileniz arasında olmak arasında hiçbir fark yoktur. Arkadaşlarınız birer kardeşdir, öğretmenleriniz ana-baba, memurlar ise abi-abla. Bu kalabalık ailenin sizi sarıp sarmalaması yuvanızın sıcaklığını hissettirir adeta.

YİAFL'deyim çünkü biz gençlerin aklımıza her eseni yapmak istediğimiz bu yaşlarda "Kurallar heveslerden önce gelir!" diye hatırlatan bir disiplin anlayışı vardır burada.

YİAFL'deyim çünkü okulu ziyaret ettiğimde aklımı karıştıran o sınırlı fiziki şartlarda dahi hiçbir etkinliğin eksik kalmadığını bilirim. Burak Hoca'nın ve Arif Hoca'nın öğle aralarını hiçe sayıp; yağan yağmura, kavuran sığağa aldırmadan sınıf maçlarına hakemlik ettiğini görürüm. Mustafa, Hakan ve Ali Hoca'nın okul bisikletlerini elleriyle tamir edip kâh sahilde, kâh Adalar'da bizi spora doyuracağına eminimdir. Canımız sıkılsa gidip sohbet edeceğimiz, omzunda gözyaşı dökeceğimiz, çıkışta zurna dürüm yiyebileceğimiz Hatice Hoca hep aradığımız yerdedir.

Gülümsemesinde huzur bulduğumuz, anne formatında olan sesinde en yakınlarımızı duyduğumuz öğretmenlerimiz vardır. Cennet Hoca ve Meral Hoca böyledir.

YİAFL'deyim çünkü dil öğrenme konusunda seviye atlayacağımızı bilirim. Yasemin Hoca'nın telaffuzunda kendimizi bir İngiliz kolejinde hisseder, yaptığı organizasyonlarla uluslararası atmosfere gireriz.

Öğrencilerin korkulu rüyası olan matematik dersi bizim için ipe çekilen zaman dilimidir. Öğrenci dostu, nezaket timsali, espri makinesi Baran, Mahmut, Güner, Hakan, Önder Hocalar sayısalın güler yüzleridir.

Derslerini göz kırpmadan dinlediğimiz Derya Hoca da, fiziği deneylerle öğreten Muhterem Hoca da, muhabbetin dibine vurduğumuz Esat ve Ayşin Hocalar da sayısal alanın pirleridir. Projeler birbiriyle yarışır, çözemediğiniz her soru özel ders titizliğinde anlatılır. Yeşim Hoca'nın tarihi anlatmakla kalmayıp, yaşadığını görerek birlikte tarihe yolculuk yaparız. Özlem Hoca'nın kuzucukları olmaktan mutluluk duyarız. Felsefenin dolambaçlı yollarını Özgür Hoca'yla kısaltırız. Erdal, Mesut, Ümit Hoca'larla edebiyat tarihinin derinliklerine dalar, edebiyatın güzelliğini onlarla öğreniriz. Sedat Hoca'nın her etkinliğe renk katacağını bilir, sürprizlere bayılırız.

YİAFL'deyim çünkü okulum gelecek kaygılarımı alıp götürür. Haftanın yedi gününe yayılan kurs, iflahımı kesse de hayalimdeki başarıya ulaştıracağına güvenim tamdır. İki kişi de olsak ders anlatan ve samimiyetine doyum olmayan Burhan Hoca, mezuniyete yakinken günde birkaç deneme yapan Erhan Hoca bizi bizden çok düşünür.

YİAFL'deyim çünkü küçücük bahçesinde birbirine karışan voleybol gruplarını, tek potayla basketbola doymaya çalışan arkadaşları, banklarda sohbe dalan samimi kankaları görmek sıcacık bir ortam sunar bana. Bizde öğretmen öğrencisinin ciğerini bilir, ona her zaman iyi gelir.

YİAFL'de olmak şanstır, YİAFL'de olmak faktır.

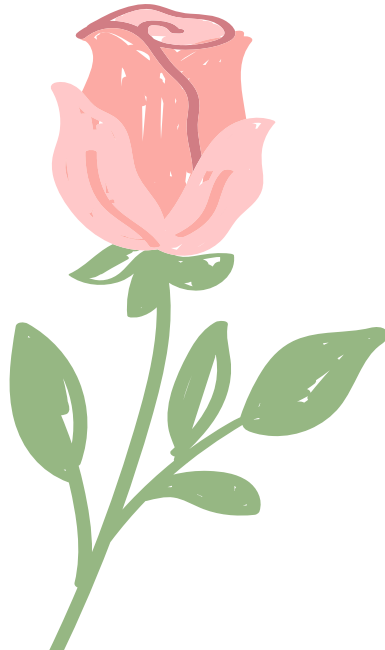
Elif Nida ÖZTÜRK

EDEBİYAT

Yine Sev

Satırlar anlatamıyor seni
Yaşayamıyor seni sayfalar
Gözlerim yok mu o gözlerim
En çok seni onlar yaşadılar
Hissettiler, sevdiler
O yüzdendir şimdi
En çok onlar kahrolurlar
En çok onlar seni özler
Bugün de seni özleyerek geçti
Diğer onca gün gibi
Varsın hiç gelme
Bu kalp, bu gözler bendeysen
Seni hep seveceğim
Ama hasretin daha ne kadar
Öldürmez bu bedeni?
Yalnız değilim
Sensizim, anla
Gel yine sev beni

Berru ALPARSAN

Mini Hikaye

Beyaz duvarlar, beyaz led ışık, beyaz zemin... Beyazlık cümbüşü göz alıyor halbuki ışıkların bir kısmı titrek bir kısmı patlamış. Geri kalanları bu soğuk koridoru fazlasıyla aydınlatıyor,içerisi buz gibi. Soğukluk kış havasından mı, gecenin geç saatinden mi yoksa hiç bir ısı kaynağı olmamasından mı? Bu koca koridor soğukluğu sabah da farksız değildi lakin en azından insanların sıcaklığı gergin duvarları bastırabiliyordu. Şimdiyse koca koridorda tek Serhat kalmış. Göz alan bu beyaz ışığa istemsizce alışmış, kahve tonlarında pis kıyafetleri ak koridorda bir leke gibi. Hafifçe kamburu çıkmış, öne çökmüş, nasırlı koca ellerini kavuşturmuş. İçinde büyük bir yumru var. Midesine oturmuş, boynuna batan ve göğsünü daraltan bir yumru. Ferahlamaya, nefes almaya ihtiyacı var ama yapamıyor. Bu koca koridor ona dar olmuş. Hastanenin kasvetli havası gerginliğini arttırıyor. Gecenin geç saatine rağmen burada tüm bu tedirginlikle ameliyathaneden gelecek haberi bekliyor. Çünkü çok sevdiği kardeşi içerde ameliyatta , kimbilir nasıl ölüm kalım savaşı veriyor. Onunsa elinden gelen hiçbir şey yok. Bekliyor, bekliyor, bekliyor... Şimdiye kadar hep yaptığı da bu değil miydi zaten? Dakikalar günler gibi gelirken umutsuzluğa boğulmak değil miydi? Onu sevgiyle kucaklayan, yolunu gözleyen kardeşini yüz üstü bırakmak değil miydi tek yaptığı? 20 seneyi aşmış bir meseleydi. Başlarda böyle değildi Serhat. İstanbul'da saygın bir okulda okuyor, varlıklı ailesi onun iş insanı olacağına kesin gözüyle bakıyordu. O günlerde sefası boldu. Okul dışında arkadaşlarıyla o semt senin şu semt benim gezer, paranın ve huzurun ebedi olduğunu sanırdı. Ta ki babası onları terk edene kadar. Annesi ve kardeşiyle bir başlarına kalınca köylerine geri döndüler. Buna rağmen Serhat hep kendini eski günlerde sandı.

Eflin YUDAR

Bir yıldızın doğuşu

Bembeyaz karların içinde doğan, bembeyaz bir yıldız; parlak ay ışığı ile yükseldi göğe, karıştı kuzgun karası gökyüzüne, siyahın ve beyazın tezatlığını kusursuzlukla yansıttı minik gözlere.

Papatya ruhu

Yaprakların etrafa saçılmasıyla ruhum da etrafa saçılıyordu. Ruhumun her bir parçası doğa anaya sunulan bir hediye... Taze kokuların havada uçuştığı anlarda, doğa ananın sihirli elleri bir çiçeğe hayat veriyordu ruhumun kırıntılarıyla. Ruhum yeniden birleşiyordu küçük papatyanın ruhunda.

Gece Melankolisi

Şimdi ben yorganı eksik bir yatakta uzanıyorum.
Karıncalı siyah, göz kamaştırıcı sarı.
Paslanmış parkelerde bile izini arıyorum.
Onlar da umursamıyor bu biçare ihtiyarı.

Bak yorgan yerlerde... terk edilmiş.
Ayağımı sallandırdıkça hissediyorum.
Bana ömür boyu yalnızlık biçilmiş.
Artık alışılmış sensizlikten korkmuyorum.

Mutluluk, mutsuzluğun noksanı
Hala karanlık seni göremiyorum.
Anılar, bir ömrün kalanı
Hayal veya gerçek seçemiyorum.

Birazdan güneş doğacak
Duyuyorum öteden ezan okunuyor
Gonca yaprakları tek tek sayılacak
Yapraklar avuçlarda, hiç avuçlarda kalmıyor.

Eskisi gibi annem kapımı çalsaydı
Umutsuzca kendi kendime konuşurdum.
Keşke üzerimde bir yorgan olsaydı
Belki o zaman senden biraz korunurdum.

Aslı Sümeyye AKINCI

Beyoğlu Gezisi

Osmanlı'nın son-orta dönemlerinde ecnebi ve levantenlerin meskeni olarak bilinen Galata bölgesi, Osmanlı Devleti'nin multi-kültürel durumu dolayısıyla çok sayıda farklı kültür ve dinden esere sahip. Dolayısıyla bu rotada farklı kültürlerin bize miras bıraktığı eserler bulunuyor.

Beyoğlu-Pera haritası ve gezi rotası.

Gezimiz Karaköy Vapur İskelesi'nden başlıyor, geziye başlanmadan önce bir şeyler atıştırılmalı çünkü yemek yenilecek mekan kahvaltı için uygundur.

1. Yeraltı Cami

Karaköy iskelesinden indikten sonra ilk durağımız Yeraltı Cami. Cami, şehrin ara sokaklarında çok göz ardında kalmış ancak çok ilginç bir tarihi altyapıya sahip. Bu caminin bulunduğu yapı eskiden bir Ceneviz kalesi imiş, Haliç'e çekilen zincirin kuzey ucu bu kaleye bağlanırmış. Emevilerin İstanbul'u kuşatması ile birlikte Emeviler Galata surlarını aşabilmişler ancak İstanbul'a girememişler. Bu kalenin zindanlarında da çok sayıda Emevi şehit olmuş ama kabirleri yüzyıllar içerisinde kaybolup gitmiş. Osmanlı, Galata ve İstanbul'da kontrolü ele aldığı zaman sarnıç ve zindan olarak kullanılan bu yapı, 2. Mahmud döneminde camiye çevrilmiş.

2. Karaköy Güllüoğlu

1949 yılında Karaköy'de açılan İstanbul'un ilk baklavacısı, aynı zamanda Gaziantep dışındaki ilk baklavacıdır. Rotamıza sabah başlayacağımız için dönüşte ya da paket olarak buradan baklava alıp eve götürebilirsiniz.

3-Aya Andrea Rum Kilisesi

Bu civarda bir sürü irili-ufaklı Rus Kilisesi bulunuyor. Kiliselerin bulunduğu binalar Çarlık döneminde Rus hacıların Kudüs'e giderken konaklamaları için 19.yüzyılda inşa ediliyor. Han şeklinde küçük odacıklardan oluşan bu yapıların üst katları da kilise olarak düzenleniyor. O dönemde Aynaroz'a gidecek Rus hacılar bu odalarda konaklıyor. Yapı ilk bakışta bir pasajı andırıyor. Şapeli görmek için dikkatlice yukarıya bakmak gerekiyor. Kiliseler günümüzde Rus Patrikhanesi'ne değil, Fener Rum Patrikhanesi'ne bağlı.

4-Surp Krikor Lusavoriç Ermeni Ortodoks Kilisesi

İstanbul'un fethinden önce İstanbul'a yerleşmiş olan Ermeniler ve Cenevizliler arasındaki iyi ilişkilerin bir sonucu olarak Cenevizliler kendilerine ait bir kutsal alanı Ermenilere satar. Kırım-Kefe kentinden İstanbul'a gelen Goms veya Gozma adlı bir hayırsever Ermeni tüccar, Cenevizlilerden alınmış olan bu arsa üzerine bir kilise inşa ettirir. Aved adlı bir demirci ustasının da kilisenin mihrabını tamamlayıp yanına Surp Haç Mabedi'ni inşa ettiği bilinmektedir.

5-Van Kahvaltievî

Çukurcuma'da şirin sokakların arasında, İstiklal'e yakın konumdaki bir kahvaltı evi.

6- Terra Santa Manastırı / Kudüs Manastırı

Bir İspanyol manastırı, adını Kudüs'e ithafen kutsal toprak anlamına gelen İspanyolca "Terra Santa" adını vermişler. Fransız ve Venedik saraylarının ortasında yer alıyor. Bu manastır da Yeraltı Cami gibi sokak aralarında göz ardı edilmiş. Tarihsel süreçte İspanyol hacıların konaklama mekanlarından birisi olmuş. Manastırın kafesinden Fransız adalet binası ve Çukurcuma çok güzel bir şekilde görülebiliyor

7-Kırım Kilisesi

Bir İngiliz Kilisesidir, Ruslara karşı Osmanlı'nın İngilizlerle birlikte yürüttüğü Kırım Savaşı anısına yapılmıştır. İçerisinde 4 adet sancak bulunur 2 tanesi Kırım Savaşı ile alakalı sancaklar 3.sü Çanakkale Savaşı sancağı 4. sancak ise İngilizlerin İstanbul'u işgali sırasında İngiliz birliklerinin kullandığı sancaktır, Harington lozan anlaşmasını imzalayıp İstanbul'u terk etmek zorunda kaldıkları zamanda bu sancağı İngiltere'ye götürmek istemeyip bu kiliseye bırakmıştır.

8-Galata Mevlîhanesi

İstanbul'un ilk Mevlevîhanesi olarak 1491'de kurulmuş ve 17. yy'daki yenileme ve eklemelerle külliye halini almıştır. Günümüze gelene kadar Sultan III. Mustafa, Sultan III. Selim ve Sultan II. Mahmud Dönemleri'nde esaslı onarımlar geçiren Mevlevîhane, Sultan Abdülmecid zamanında 1851-1859 yılları arasında yapılan yenileme ile son şeklini almıştır. İstanbul'a gelen pek çok seyyah Galata Mevlevîhanesi'ne uğramış, gravür veya anı yazılarıyla Mevlevîhane'den bahsetmişlerdir Evliya Çelebi Seyahatnamesinde 100 odalı olarak geçmektedir..

9-Kamondo Merdivenleri

1850'li yıllarda yapılan merdivenler, Osmanlı İmparatorluğu'nun en önemli banker ailelerinden biri olan, Sefarad Yahudileri'nden olan Kamondo Ailesi tarafından Abraham Salomon Kamondo adına yaptırılmıştır.

10-Arap Cami

Yeraltı Caminin hikayesine benzer bir şekilde, Emevîler'in Galata'ya girdikleri zamanda Emevîler tarafından yaptırılmıştır. İstanbul'daki ilk camidir. Emevîler İstanbul'a girememiş olsa bile tabiri caizse Bizans'a çok çektiği için şartı anlaşma ile bu camiye yapabilmişlerdir. 7 yıl kadar İstanbul'da kalmış olan Arap Müslüman Ordusu ibadetini burada yapmıştır.

Zafer Mavi ve Kırmızı

Mavi.

Anadolu'nun şefkatli ama hüznü gökyüzü gibi.

Bir zanaatkarın atölyesinde binbir emekle kızgın camdan yaptığı nazar boncuğu gibi.

Onlarca caminin duvarlarını süsleyen, gizem dolu çiniler gibi.

Mavi.

Mustafa Kemal'in gözleri gibi.

Boğaz'ın hırçın ama affedici akıntıları gibi.

Çanakkale'nin sessiz, mağrur ve yorgun suları gibi.

Bundan tam yüz sekiz yıl önce, barut dumanından kararmış gökyüzü ile uçsuz bucaksız Marmara'nın maviliği arasında yaşandı Çanakkale Savaşları. Nice kardeşlikler, dostluklar, hatıralar gördü o kutsal topraklar; nice gazinin azmine, nice hayatın bitimine, gencecik erlerin şehadetine şahit oldu. O kadar çok hatıra işledi ki toprağın ta derinlerine... Dünün, bugünün ve yarının hatıraları. Ve birçok şeyin kanıtı haline geldi Çanakkale, bu hatıralarla. Türk'ün ne kadar cesur olabileceğinin kanıtı. Umudun daima var olduğunun kanıtı. Her ne olursa olsun güneşin yine de doğduğunun kanıtı. Mehmetçiğin "Ben size taarruzu değil ölmeyi emrediyorum!" gibi kutsal bir emri nasıl bir vatanperverlikle yerine getirebildiğinin kanıtı

Düne, bugüne ve yarına yazılmış bir destanın kanıtı.

Vatanseverlik, üzerine sayfalarca yazı yazabileceğimiz, ciltlerce kitap düzebileceğimiz bir kavram. Her birimizin zihninde yüzlerce imge oluşturan bir sözcük. Ama aklımıza ilk gelen şey her ne olursa olsun bunun bir yerinde mutlaka kahraman Türk askerinin görüntüsü vardır. Çünkü bu topraklar uğruna verdiğimiz her şehit, maviliğe karışan her bir damla kırmızı bizlere Türk olmanın, bu milletin bir evladı olmanın yüceliğini ve bir gurur kaynağı olduğunu hatırlatır. Bugün, modern ve bağımsız Türkiye'de özgürce nefes alabiliyorsak, denizlerin ve gökyüzünün maviliğini doyusya seyredebiliyorsak, her bir köşesi cennet olan bu vatan toprağını hayranlıkla gezebiliyorsak bu, kuşkusuz toprağın altında kefansız yatan binlerce şehit sayesinde. Ve Çanakkale, bunun en önemli timsallerinden biridir. Zira Çanakkale ruhu, ilerleyen dönemde Kurtuluş Savaşı'nın, Sakarya Zaferi'nin, Büyük Taarruz'un ve genç Türkiye Cumhuriyeti'nin devrimlerinin temelini oluşturacaktır. Bu ruh ki tarih boyunca Türk halkının özgür yaşama arzusundan doğmuş ve milletimizin karakteri halini almıştır. Vatan ve özgürlük, bittabi vazgeçilemez ve yeri doldurulamaz değerlerdir. Ve her önemli değer gibi onlar da fedakarlık ister. Tarihimiz boyunca yaptığımız fedakarlıklar, kimi zaman sahip olduklarımızdan, kimi zaman kanımızdan, kimi zaman da canımızdan olmuştur. Anadolu'nun her köşesi, zamanında halkımızın kanından ve canından yaptığı fedakarlıkla kızıla boyandığı için böylesine ev, böylesine vatandır.

Dünümüzün, bugünümüzün ve yarınımızın vatani.

Uğruna mücadeleden mücadeleye, fedakarlıktan fedakarlığa koştığımız ay yıldızlı bayrağımız kuşkusuz bin yıllar önce yoluna baş koyduğumuz özgürlük davamızın en önemli madalyasıdır. Ve ayrı bir efsunu vardır Türk bayrağının, öylesine bir sihir ki uğruna nice Malazgirtler, Çanakkaleler, nice Sakaryalar verilmiştir. Gerçekten de, gözlerinizi ayıramayacağınız, kendine has bir gizemi vardır bayrağımızın. Bu gizem, belki her şeye merhametle bakan o nazlı hilalin sihridir. Belki o gururlu yıldızın sihridir, öyle ki o yıldız, en karanlık gecede bile parlamaya devam eder. Karanlığı yırtasıya, parçalasıya, herkesin kalbini aydınlık ve ümit ile doldurmasıya bir parlamadır onunki. Ya da belki de o kan kırmızı zeminin büyüdür, gözlerimizi bayrağımızdan alamamamızın sebebi. Öylesine derin, öylesine esrarlı bir kırmızı ki... Derin, çok derin. Kan kadar koyu, gözyaşı kadar sıcak, sevgi kadar güzel bir kırmızı.

Kırmızı.

Çanakkale'de çatışmaların hırçınlığından havada kesişen mermilerin üzerindeki lekeler gibi. İstiklal madalyasını fedakar bir gazinin kıyafetine bağlayan o kadife kumaş gibi. Anadolu'da bir haneyi süsleyen el emeği halılar gibi.

Kırmızı.

Analarımızın, askere gönderdikleri oğullarına yaktıkları kına gibi.

Her şeye rağmen güneş doğduğunda, bize umudu hatırlattığında, toprağı бүрүdüğü o sıcak renk gibi.

Yüzyıllardır herkese ve her şeye rağmen dalgalanan, bu toprakları Anadolu, Çanakkale'yi Çanakkale yapan, şehitlerimizin kanını; gazilerimizin kararlılığını, milletimizin yarınlara olan umudunu taşıyan şanlı Türk bayrağı gibi.

İşte bugün, mavisiyle, kırmızısıyla ve tüm renkleriyle bu topraklarda hür bir şekilde yaşamamızı sağlayan askerlerimizin, Çanakkale Kara ve Deniz Muharebelerinde kazandıkları kutlu zaferin yüz sekizinci yılı. Bugün, bizler için Çanakkale'yi hatırlama, hatırlatma ve öğretme günü. Bugün, bilimle, sanatla ve çalışmayla çocuklarımız için bu günden daha iyi bir Türkiye bırakma günü. Bugün, haklı zaferimizi kutlama günü. En büyük bayramdır, kutlu olsun.

Çanakkale'yi geçilmez kılan tüm şehit ve gazilerimize sonsuz minnet ve saygıyla.

Siyah

Kışın soğukluğu yanaklarımda geziniyordu. Düzensiz adımlarla yürüdüğü her bir noktada kızartı bırakarak yanaklarımı pembeye boyuyordu. Aldırış etmedim, pembe acıdan daha sevimsiz bir acım vardı. Simsiyah bir acı. Kalbimiz umut, neşe ve tutku doluydu. O ve ben her şeyi yapabilirdik. Yeter ki bir olalım. Ne demişti bana “Biz asla ayrılmayacağız, bir düğümü kolay kolay kimse çözemez. Biz birlikte bir düğüm oluşturduk. Kimsenin açmasına izin vermeyeceğim.” Açıldı. Şimdi ellerimde sadece iki ayrı ip parçası kaldı. Kalbim simsiyah. Acıdan simsiyah. Tekrar neşeyle atabilecek mi? Önümde duran şu zavallı çocuk peki, ona ne olacak? Dudaklarımın arasından dökülecek cevabı merakla, umutla, büyük bir heyecan ve tutkuyla bekliyor. Bilmiyor ki kalbimin onunki gibi rengarenk olmadığını. Oysa onunki kırmızı, mavi, yeşil, sarı... Benimki sadece siyah. Bilmiyor ki onun tüm renklerini de çürütürüm. “Hayır.” sözcüğü dökülüyor dudaklarımdan. Mahvoluyor oracıkta. Tüm renkleri bir anda yok oluyor sanki onun da. Ruhumun kanatları kökünden kesildi artık pırıl pırıl, umut dolu o gökyüzünde uçamam, başka biriyle olmaz, yapamam. Oysa o olsa... O olsa benim kanatsız ruhumu bile uçururdu. Elindeki nergisleri düşürüyor. “Bu nergisler geçen baharda açtığı gibi bir daha çiçek açmayacak.” diyor, acı acı gülümsüyor bana son kez ve beni orada umut pırıltılarını her yere serpiştiren ay ışığının altında tek başıma bırakıp gidiyor. Suçlayan bakışlar atıyorum aya. Bu kadar parlak, bu kadar umut dolu olmamalıydı bu gece. Bu gece olmazdı. Bu gece benim tüm kırıklarım her bir umut baloncuğunu patlatırdı. Ağlamak istiyordum ama yapamadım. Başka bir aşkta tükenmişti tüm göz yaşlarım.

Öğretmenlerimizle Röportaj

Şuanda hangi işi yapıyor olmak isterdiniz?

Arif Hoca:Dağcılık yapan bir sporcu olmak isterdim. Serenay Hoca:Avukat olmak isterdim.

Bahar Hoca:Doktor olmak isterdim.

Neden öğretmenlik?

Yasemin Hoca:Yıllar önce kendime hangi mesleği istediğimi sorduğumda verdiğim tek cevap öğretmenlik oldu.

Serenay Hoca:Babam zorladı:Ç

Hüseyin Hoca:Sağlığa pek değer verdiğim,edindiğim bilgileri öğrencilere aktarmak istediğim için öğretmen oldum.

Öğrencide affetmeyeceğiniz tek hata?

Cennet Hoca:Yalancılık. Hatice Hoca:Kötü niyet.

10 yıl sonra kendinizi nerede görüyorsunuz?

Çağrı Hoca:Antalya'da,bir köy okulunda.

Herr Bağcı:Bir kasabada,emekli olmuş halde bahçe işleriyle uğraşırken görüyorum.

Bir öğretmen çocuğa anne-baba olmalı mı?

Hatice Hoca:Kesinlikle olmalı.Çocuklarımla nasıl karşılaşmasını istiyorsam öğrencilerime o şekilde davranırım.

Arif Hoca:Kesinlikle olmamalı.Bir çizgi vardır,öğrenci ve öğretmen.Bu çizgi aşılmamalıdır.

Hafızanızı kaybetmeniz ne söyleyelim?

Hatice Hoca:Kalk bir yerlere yetişmen lazım!

Herr Bağcı:Hangi takımı tuttuğumu söyleyin + favori şakalarını(Herr Bağcı her Bağcı değildir,kelebekler köstebekler ben beklemem...)

Yasemin Hoca:Bu dünyadan kendine bir resim seç deseler seçeceğim resim belli,elimde bir defter ve öğrencilerim.Kimisi yanımda refakatçi kimisi de sessiz takipçi.

Çağrı Hoca:Öğretmen olduğumu ve ailemi söylemenizi isterim. Ümit Hoca:Tiyatro

Hangi dönemde yaşamak isterdiniz?

Hatice Hoca:Asr-ı Saadet. Yasemin Hoca:Antik Dönem

En çok mutluluk duyduğunuz anınız?

Hatice Hoca:Liseler arası hadis ezberleme yarışmasında 1. olduğum an.

Yasemin Hoca:Teyze olmak,öğretmen olmak,evlat olmak,... kısacası her şey olmaktan mutluyum.

Nasıl bir öğrenciydiniz?

Herr Bağcı:Yaramaz,sayısal dersleri iyi olmayan bir öğrenciydim. Yasemin Hoca:Disiplinli,sosyal,düzenli,önder bir öğrenciydim.

Arif Hoca:Zorlu fakat gelecek vadeden bir öğrenciydim.

İnsanlığı bekleyen en büyük tehlike sizce ne?

Ümit Hoca:İnsanlığın kendisi en büyük tehlike fakat birini seçsem eğitimsizlik olurdu.

Öğretmenlerimizle Anket

Sınav Hazırlamak:%65
Sınav Okumak:%35

Sayısal:%25
Sözel:%75

Deniz Tatili:%30
Kültür Tatili:%70

Derse Girmek:%75
Dersten Çıkmak:%25

Dizi İzlemek:%25
Kitap Okumak:%75

Keskin Olmak:%45
Ortalama Olmak:%55

Evlenmek:%45
Bekarlık:%55

Bahçeli Ev:%80
Rezidans:%20

Sosyal Öğrenci:%80
Başarılı Öğrenci:%20

Tarih

100. YILINI GERİDE BIRAKAN CUMHURİYETİN KADIN YÜZLERİ

Türk milletinin, Mustafa Kemal'in liderliğinde bağımsızlık , eşitlik, milli egemenlik idealleri için gerçekleştirdiği büyük dönüşümün göstergesi olan cumhuriyetimiz bir asrı aştı.

Bu süreçte kadınlarımızın toplumsal dönüşüme katkıları, kazanımları, güçlenmeleri ve başarıları yanı sıra verdikleri mücadeleler dikkate değer.

Şimdi bu kahramanlardan bazılarının hikâyelerine yakından bakalım.

Sabiha Gökçen

Türkiye'nin ilk kadın savaş pilotu olan Sabiha Gökçen 1913 yılında Bursa'da doğdu. Havacılık eğitimlerine 1935 yılında Türk Hava Kurumunda başladı. 1936'da Eskişehir Askeri Hava Okuluna girdi ve askeri pilot olarak mezun oldu. Bu başarı hem Türkiye'de hem de dünyada büyük yankı uyandırdı. Kariyeri boyunca 8.000 saat civarı uçuş gerçekleştirdi ve 32 farklı askerî operasyona katıldı. 1996 yılında Amerika Birleşik Devletleri'nde düzenlenen bir törenle "Dünya Tarihine Adını Yazdıran 20 Havacıdan Biri" seçildi. Gökçen bu ödüle layık görülen ilk ve tek kadın oldu.

Mürüvvet Yener

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden 1935'te mezun olan Mürüvvet Yener, Cumhuriyet tarihimizin ilk kadın hâkimidir. Meslek yaşamına Adana Asliye Ceza Mahkemesi'nde başlayan Yener, daha sonra Adana Ağır Ceza Mahkemesi'nde görev alarak bu alanda da bir ilke imza atmıştır. Özellikle kimsesiz kız çocuklarının yuva kurmalarına öncülük etmesi ve onlara destek olmasıyla "Hakim anne" olarak anıldı ve ünlendi.

GÜL ESİN (ÜBBÜL)

Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk kadın muhtarı.1901 yılında Muğla'nın Milas Kazasında doğdu. Aydın'ın Çine Kazasının Demircidere Bucağına (sonra Karpuzlu İlçesi) gitmiş ve burada evlenerek Çine'ye yerleşmiştir .1933 yılında 32 yaşında iken yedi erkek adaya karşı yarıştı ve yaklaşık 500 oy alarak oy çokluğuyla muhtar seçildi. İki yıl süreyle muhtarlık yapan Gül Esin, kahvehanelerde kumar oynamayı yasaklamış, çocukların okula yazdırılması, kadınların sosyal hayata hazırlanması, kız kaçırma olaylarının önlenmesi ve nikâh işlerinin düzene sokulması gibi konularda çalışmıştı.

NAZİFE GÜRAN

Klasik batı müziği alanında yapıtlar ortaya çıkarmış olan ilk kadın bestecimiz olan Nazife Güran, 1921 yılında Viyana'da dünyaya geldi. İstanbul'da tamamladığı lise eğitiminin ardından Berlin Hochschule Musik Akademisinde kompozisyon eğitimi aldı. İlk konserini Berlin Radyosunda verdi. Babasının ve eşinin görevleri nedeniyle farklı ülkelerde ve farklı şehirlerde sürdürdüğü yaşamında müzik eğitiminin hep çok özel bir yeri oldu. Diyarbakır'da yaşadığı dönem Diyarbakır Filarmoni Derneğini kurdu. Sonrasında yine Almanya'ya gitti ve öğrenciliğe geri dönerek Köln Müzik Akademisinde müzik eğitimi tamamladı. Türkiye'ye geri döndükten sonra Çemberlitaş Kız Lisesinde öğretmenliğe başlayan Güran, müzik yaşamı boyunca aralarında liedler, piyano eserleri, çocuk şarkıları ve müzikli piyeslerin de olduğu binden fazla esere imza attı.

DİLHAN ERYURT

NASA'da görev yapan ilk Türk bilim insanı olan Dilhan Eryurt 1926 yılında dünyaya geldi. Matematiğe ilgisi çok küçük yaşlarda başladı. 1946 yılında İstanbul Üniversitesinde Yüksek Matematik ve Astronomi bölümünden mezun oldu. 1959'da Uluslararası Atom Enerji Ajansının bursuyla Kanada'ya giderek iki yıl çalıştı. Ardından NASA'ya bağlı Goddard Uzay Araştırma Enstitüsünde görev aldı; enstitünün tek kadın astronomu olarak güneşin ve yıldızların evrimi üzerine araştırmalar yaptı. 1961-1973 yılları arasında NASA'da çalıştı. Ardından Türkiye'ye dönerek Orta Doğu Teknik Üniversitesinde astrofizik ana bilim dalını kurdu. NASA'da çalıştığı dönemde "Ay'a İniş" projesine sunduğu katkılarından ötürü Apollo Ödülü ile onurlandırıldı.

İclal Ersin

Türkiye'de kadın olarak pek çok ilke imzasını atan İclal Ersin, ilk kadın muhasebeci, ilk kadın banka müdürü ve ekonomi doktorudur. 1915 yılında dünyaya gelen Ersin, 1928 yılında İş Bankasının Adana şubesinde muhasebeci olarak çalışmaya başladı. Bankacılık tarihimizin imza yetkisine sahip ilk kadını olan Ersin, Atatürk'ün desteğiyle yurt dışına gönderildi ve Cenevre'de iktisat eğitimi aldı. 1941 yılında başka bir ilki daha gerçekleştirdi ve Türkiye'nin ilk kadın ekonomi doktoru unvanını aldı.

HATİCE SAFİYE ALİ

1916 yılında Amerikan Kız Koleji'nden mezun olduktan sonra Tıp eğitimi almak üzere ülkesinin desteğiyle Almanya'ya gitti. Würzburg Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olduktan sonra Türkiye'nin ilk kadın doktoru oldu. Anne sütünün önemi, çocuk bakımı ve sağlık koruması gibi konularda annelerin farkındalığını arttırmak için Süt Damlası Merkezinde çalıştı. Safiye Ali Viyana, Londra, Bolonya gibi Avrupa şehirlerindeki pek çok kongrede başarılı bir şekilde Türk kadınına temsil etti.

FÜREYA KORAL

Türkiye'nin ilk çağdaş seramik sanatçısı olan Füreyâ Koral, sanatçı bir ailenin içinde, 1910 yılında dünyaya geldi. Seramikle tanışması 40'lı yaşlarının başında olmasına rağmen üretkenliği ve neredeyse sanatın her alanından beslenen çalışmaları ile dünyaca tanınan eserlere imza attı. Ülkemizin ilk seramik sanat atölyesini kurdu ve bu atölyede Alev Ebuzziya, Müfide Çalık gibi geleceğin usta seramik sanatçılarını yetiştirdi. En önemli eserleri arasında Ankara Ulus Çarşısı, İstanbul Manifaturacılar Çarşısı, İstanbul Ziraat Bankası ve Divan Oteli için yaptığı panolar bulunuyor.

SUNA KAN

1971 yılından beri Devlet Sanatçısı unvanına sahip Suna Kan, 1936 tarihinde Adana'da doğmuş, Türk Keman Virtüözü olup, dünya çapında önemli bir sanatçımızdır. Türk Sanat tarihinde "Harika Çocuk" olarak yeteneği küçük yaşlarda fark edilen sanatçı, Türkiye'nin en iyi keman virtüözlerinden birisi olarak bilinmektedir. Uzun yıllar Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasında solist ve başkemancı olmuştur.

Biz burada bahsettiğimiz ya da bahsetmediğimiz, nice başarılarla imza atmış kahramanlarımızla gurur duyuyoruz.

Cumhuriyetimizin 100. yaşını kutlamanın gururunu ve mutluluğunu yaşıyor, daha nice başarılarla ulaşacak nesiller yetiştireceğimize inanıyoruz.

Yeşim COŞGUN

Yazı ve Biz

MÖ. 3200'lü yıllarda Sümerler tarafından icat edilip hayatımızın önemli bir parçası olan yazı sandığımızdan daha önemlidir aslında. Yazı olmasaydı ne olurdu hiç düşündünüz mü? İnsanlar nasıl kendini ifade ederdi mesela? Ya da kendimize sığınabilceğimiz bir yer olabilir miydi? Üzüldüğümüzde, öfkelendiğimizde, uykusuzluğumuzda, sıkıldığımızda, kırıklıklarımızda kitaplara sığınabilir miydik mesela, şarkılara sığınabilir miydik? Bize özgürlük getirmede mi mesela, ifadelerimizi kağıda döktükçe ruhlarımıza gelen bir özgürlük. Ya da mesafeler? Mesafe arttıkça yakınlaştıran mektuplar. İlk insanlar nasıl yapıyordu sahi? Mağaralara resimler çiziyorlardı değil mi? Peki mağaralara çizilen resim ne kadar anlatabilirdi seni? Birkaç boya ve şekiller ne kadar anlatabilirdi ne düşündüğünü, kim olduğunu?

Ve yazıyı buldu insan. İlk bulunma sebebi tarımda elde edilen ürünleri belgelendirmeydi. Çivi yazısıydı bu, yazının ilk adımı. Ardından papirüslere geçtik. Sonra Yunan ve Latin alfabeleri geldi peşinden. Biz de alfabe bulduk tabiki. Köktürk alfabesiydi bizim ilk alfabemiz, yazılı edebiyatımızın ilk adımı. Latin alfabesi gibi değildi bu, bize has bize özeldi. Sağdan sola doğru yazılırdı. Sert cisimlere yazılırdı, sertti bizim hayatımız, zordu. Aynı üstüne yazılan cisim gibi. Ama biliyorduk biz ne yapmamız gerektiğini. Kavisli çizgiler kullanamazdık mesela. Nasıl yazabilirsin ki bir taşın üstüne onu, çok zor. Düz çizgiler kullandık biz de. Yazıtlar diktik, Orhun Yazıtları. Türk adının geçtiği ilk yer, bizim tarihimiz. Bizim gramer yapımıza, yaşamımıza ait ilk örnek. Yazı olmasaydı biz nasıl öğrenecektik ne yaptıklarını? Yazının bulunması bizim tarihimizi bulmamızı belki de, kim olduğumuzu, geçmişimizi bilmemizdi.

Uygur alfabesi geldi sonra. Bir süre sonra Arap alfabesi girdi dünyamıza. Arapça ve Farsça kelimeler. Yeni bir sanat çıktı ortaya ama yine yaptık sanatımızı. Divan edebiyatı vardı burada. Anlatılan şey değil, anlatım biçimi ön plandaydı. Okuyabilirdin mesela o dönem yazarları. Ama sen yazamazdın. Yazmak için bilgi gerekirdi o zaman, kültür gerekirdi. Arapça ve Farsçanın kurallarını bilmen gerekirdi. Ama yazı vardı yine, kaybolmadı hiçbir zaman. Ne olursa olsun yine bizimle kaldı. Yine onu kullandık. Sonra Türk edebiyatı yeni bir döneme girdi, batının etkisinde kaldık bu sefer. Ne yazarlar çıktı bir bilerseniz.

Biz çok şekil değiştirdik yazarken. Bazen konunun etkisinde kaldık, bazen anlatım biçiminin. Halk için sanat oldu, sanat için sanat oldu. Alfabeler geldi geçti. Yeni kelimeler girdi dilimize. Ama yazı kaldı farkettiler mi? Hep bizimleydi o. Bırakamazdı ki bizi. Biz ne yapardık onsuz? Biliyordu o bunu. Biz ondan hiç vazgeçmedik ki. Her şeyimize ortak oldu, yanımızda durdu. Belki bir kitap alıntısıydı bizim için, bizle ağlayan, bizle gülen. Belki de bir şarkı sözündeydi yazı, en sevdiğimiz şarkının ortaya çıkışıydı. Yazının önemi bu kadar değil aslında, bir fragman kadar kısa burda yazarlar. Her alanla beraber o, tarihle, edebiyatla. Ama biz bu yazıyı burada bitirelim. Çok eşlik etti bize çünkü, yorulmuştur. Daha sonra gelip başka metinlerde yine eşlik eder bize merak etmeyin, bırakmaz bizi. Ama şimdilik biraz dinlensin değil mi?

Zeynep Yağmur ELİBOL

Yeniçeri Ayaklanmaları Üzerine

Buçuktepe İsyanından Yeniçeri ocağının kaldırıldığı 16 Haziran 1826 tarihine kadar pek çok Yeniçeri ayaklanması meydana gelmiştir. O döneme kadar meydana gelen Yeniçeri ayaklanmaları sadece askeri bir sınıfın ayaklanmaları değildir. Yeniçeri kışlalarının İstanbul'un merkezinde yer alması onların halkla ilişkilerini etkilemiş, ahalîyle organik bir bağ kurulmasına yol açmış ve şehir yönetiminde söz sahibi olmalarını sağlamıştır. Yeniçerilerin esnaflaşması, diğer bir ifadeyle sosyal bir kesimin etkin bir temsilcisi haline dönüşmesi XVII. yüzyıldan itibaren süratle arttı ve asrın sonlarına doğru loncalarda önemli sayıda esnaf ve zanaatkâr yeniçeri yer aldı. Yeniçeri sınıfının bu kimliğe bürünmesinde; Osmanlının eskisi gibi sefere çıkamaması sefere çıksa dahi girdiği savaşların çoğunu kaybetmesi ve savaşlardan ganimet alınamadığından dolayı Yeniçerilerin para kazanamaması etkilidir. Para kazanamayan Yeniçeriye esnaf ürün satamadığından dolayı zincirleme bir ekonomik kriz baş gösteriyor ve bu da Yeniçeriye esnaflık gibi askerlikten başka işlere yöneltiyordu. Halk ve Yeniçeri ekonomik olarak krizdeyken kendi lükslerinden asla taviz vermeyen paşalar zümresi, saray eşrafları ve bunlara ek olarak bu olaylardan doğrudan etkilenmese de saray ile içli dışlı olan saraya mal veya hizmet satan çoğunlukla gayrimüslim büyük tüccarlar ayaklanmaların başlıca sebeplerindendir. Bu koşullarda Yeniçeri ekonomik krizlerden kimleri sorumlu tutuyorsa bazen sorumluların görevden affını bazen de daha ileri giderek sorumluları idam ederek kendilerinin olduklarını düşündüklerini göreve getiriyor, destekliyordı.

Bu ayaklanmaların tarihte bir başka benzeri Celali isyanlarıdır. Celali isyanları; saray eşrafları ve paşa zümrelerinden 2. sınıf muamale gören Türkmen grup ve beylerinin devlete başkaldırmasıdır. Bu isyanlar 1519 yılından 1610 yılına kadar devam etmiştir ve sonucunda kanlı bir biçimde bastırılmıştır.

Osmanlıda pek çok kez devlet idaresine karşı bu şekilde isyanlar olmuştur ve Yeniçeri isyanları da ordunun devlete isyan etmesidir. Ayaklanmaların nedenlerini anlattıktan sonra şimdi Yeniçeri ocağının kaldırılma sürecini ele alalım. 2. Mahmud'un diğer padişahlardan farklı olarak bu ocağı kapatabilmesindeki en önemli faktör ulemanın desteğini almasıdır. Yaklaşık 500 sene evvel tapınak şovalyeliği ile savaşan Papalık ile aynı yöntem uygulanmıştır. Yeniçerilerin "Hristiyan, Gavur" gibi tabirler ile şeytanlaştırılması, verilen âsilerin katline dair fetva verilmesinden ve sancak-ı şerifin çıkarılmasından sonra Yeniçerilerle iş birliği yapmaktan kaçınan topçu, lağımçı, humbaracı gibi teknik sınıflar ve Yeniçerilerle kavgalı medrese talebeleri ile mahalle imamların da desteği alınmıştır.

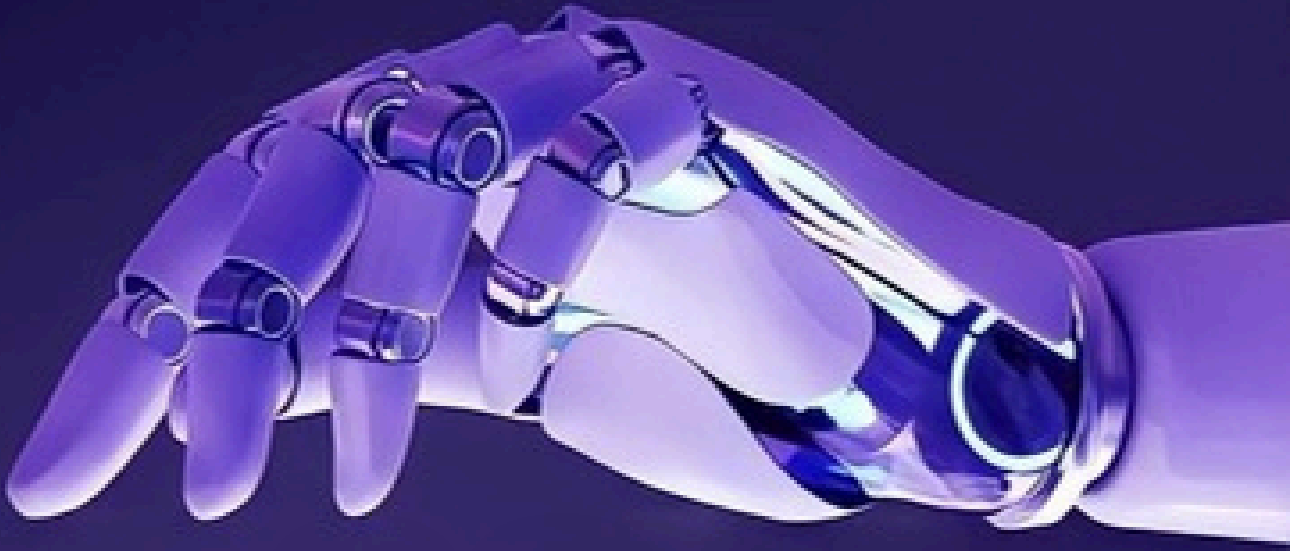
Saray depolarından böyle bir günde kullanılmak üzere tüfeklerin dağıtılmasından sonra başta sadrazam ve şeyhülislâm olduğu halde ulemânın ve Bâbiâli ricâlinin tamamının ön saflarda yer aldığı binlerce insan tekbir sesleriyle Bâb-ı Hümâyûn'dan çıkarak Sultan Ahmed Camii'ne yöneldi ve burası merkez olmak üzere askerî harekât başlatıldı. Âsilerin teslim olmaları için yapılan son çağırısı da reddetmeleriyle Ağa Hüseyin ve İzzet Mehmed paşalar Divanyolu, humbaracı ve lağımçı neferatı, medrese talebeleri ve ahaliden oluşan grup Bozdoğan Kemerî ve Etpazarı üzerinden hücumla geçti; kışlalar Topçubaşı Nûman ve Yüzbaşı Kara Cehennem İbrâhim Ağa'nın top atışlarıyla ateşe verildi. Gelişmeler hakkında görgü şahidi olarak bilgi nakleden Georg Rosen'a göre "Ateş ve kılıç darbelerine karşı çaresiz bir şekilde direnen âsilerin feryatlarının uğultusu Haliç'in karşı kıyılarına aksetmekte ve Pera'da elçiliklerin ve yabancıların oturduğu mahallelerden duyulmaktaydı. Hava karardığında Etmeydanı'ndaki kışlalar artık içi cesetlerle dolu, duman tüten bir yangın yeri haline gelmişti." Mahkeme huzuruna çıkarılmak suçlu bulunmak için yeterli bir sebep teşkil etmekteydi. Buraya getirilenlerin hepsi Sultan Ahmed Camii hünkâr mahfili altındaki mahzende boğularak idam edildi cesetleri önce meydana, daha sonra da Marmara denizine atıldı. Olayda idamlar dahil çarpışmalar esnasında hayatını kaybedenlerin kesin sayısını tespit etmek mümkün değildir, veriler genelde tahminî hesaplamalara dayanır. Çarpışmalar başladığında kışlalarda ne kadar yeniçeri bulunduğunun bilinmesi önem taşımakla beraber bunu da kestirmek mümkün değildir. Aynı şekilde yeniçerilerin çarpışmalardaki zayıflarının tam olarak belirlenmesi de imkân dışıdır.

Şimdi Yeniçeri ocağının kaldırılmasının sonuçlarını ele alalım;

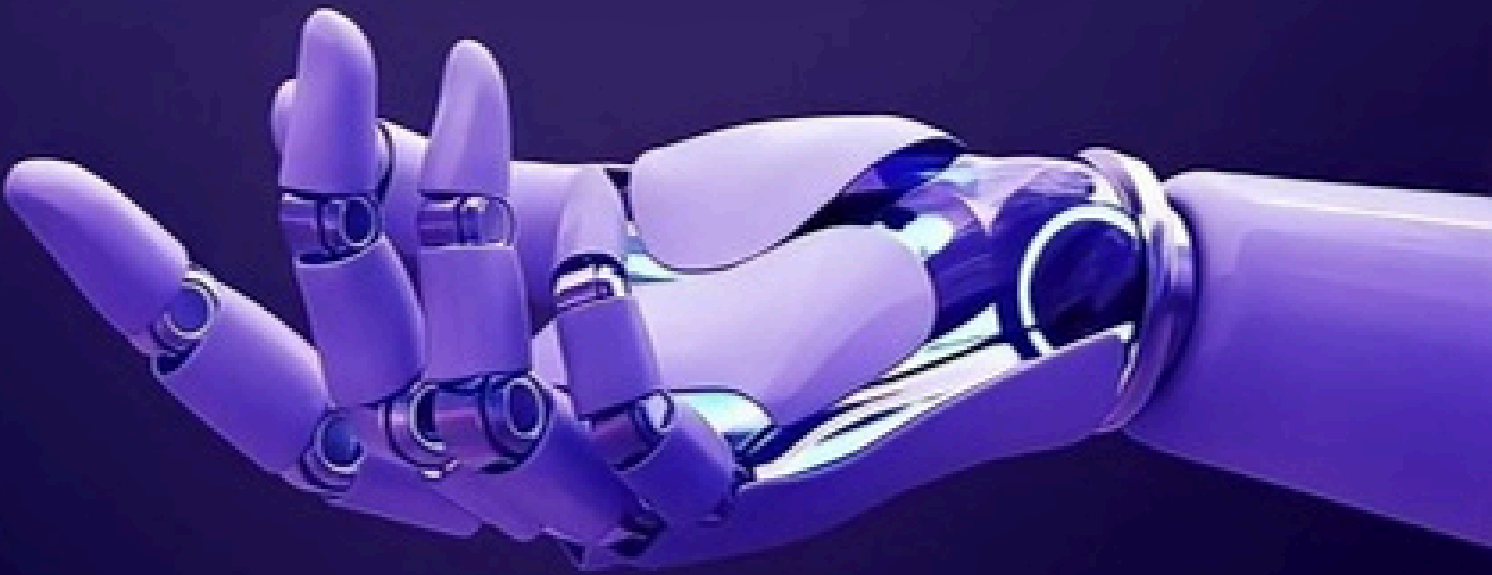
1. Merkezi otorite güçlendirilmiş ve padişahlar rahatlamıştır.
2. Saray eşrafı ve paşa zümresinin devlet içerisindeki gücü artmıştır. Zenginliklerine zenginlik katmışlardır.
3. Ordu güçsüzleşmiş devlet Mısır valisine bile söz geçiremez hale gelmiştir.
4. İstanbul'un korumasız kaldığını bilen Kavalalı Mehmet Ali Paşa İstanbul kapılarına kadar gelmiş bundan dolayı 2. Mahmud Hünkâr İskeleyi Antlaşmasını imzalamak zorunda kalmıştır.
5. Üstteki madde ile ilgili olarak Rus donanması İstanbul'a demirlemiştir.
6. Yeniçeri ocağı'nın yerine kurulan ordunun savaşlarda başarı göstermesi için çok uzun yıllara ihtiyaç duyulmuştur.
7. Osmanlının çok önemli kırılma anlarında ordu işlevsiz kalmıştır.
8. Zaten çökmekte olan Osmanlı Yeniçeri Ocağının kaldırılması ile neredeyse tüm savaşlarda toprak kaybetmiş, azınlıkların isyanları bastırılmamıştır.
9. Özellikle İstanbul halkı için serbest piyasaya, loncaların iktisadi korumacılığına karşı gelen, İstanbul yoksullarının hamiliğini yapan kuvvetli bir güç katledilir.

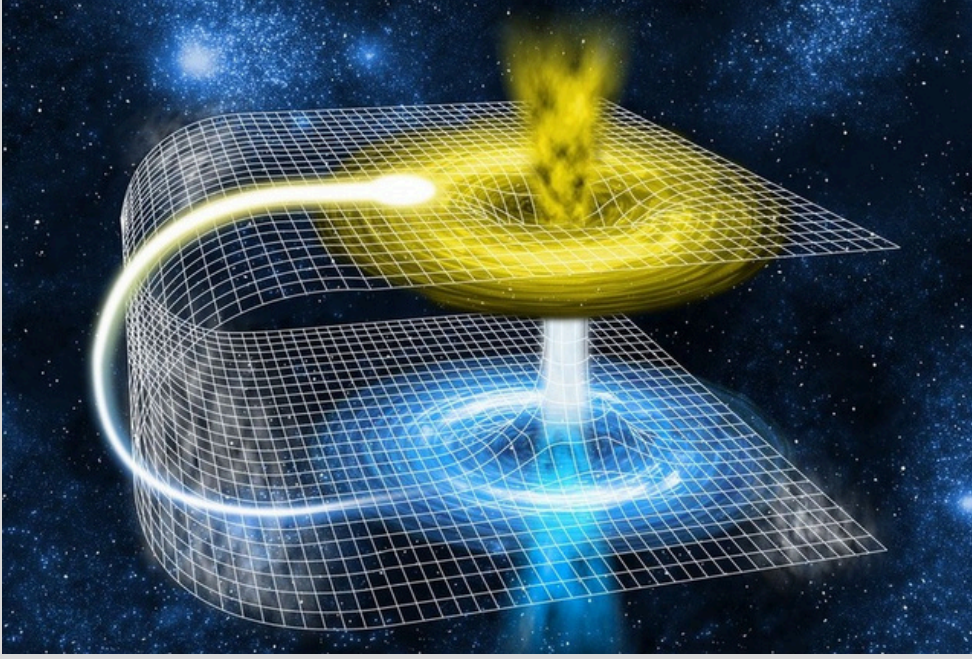
Barış Burhan GÜNDEMİR

BILIM

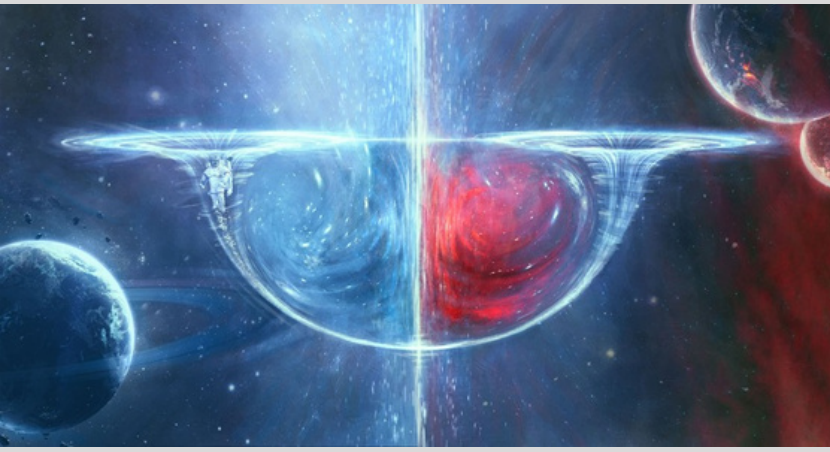
Solucan Delikleri

Solucan delikleri; uzay zamanda bükülmeler sonucu oluşan, uzay zamandaki farklı iki noktayı -örneğin çok büyük zaman farkı ya da çok büyük mesafeler olan noktaları- hatta farklı evrenleri birbirine bağladığı düşünülen köprülerdir. Solucan delikleri ilk olarak 1916 yılında Ludwig Flamm tarafından ileri sürülmüştür. Flamm Einstein'ın Genel Görelilik Teorisi denklemlerini elden geçirirken, ak delik adını verdiği kara deliklerin tam tersi özelliğinde bir gök cisminin teorik olarak mümkün olabileceğini fark etmiştir. Bu ak delik ile kara delik arasında bir köprü kurulabileceğini düşünmüştür. Daha sonra 1935'te Albert Einstein ve Nathan Rosen, Genel Görelilik Teorisini kullanarak bu fikri geliştirmişlerdir ve bu teoriye Einstein-Rosen Köprüsü adını vermişlerdir. İkili ayrıca uzay zamanın birbirine bağlı olduğunu, solucan deliğinin içinden seyahat etmenin bizi sadece uzak bir yere götürmeyeceğini, zamanda yolculuk da yapılabileceğini gösterdi. Fakat bu konuda birçok farklı görüşe sahip bilim insanı bulunmaktadır. Örneğin; NASA'dan Eric Christian şöyle bir yorumda bulunmuş:

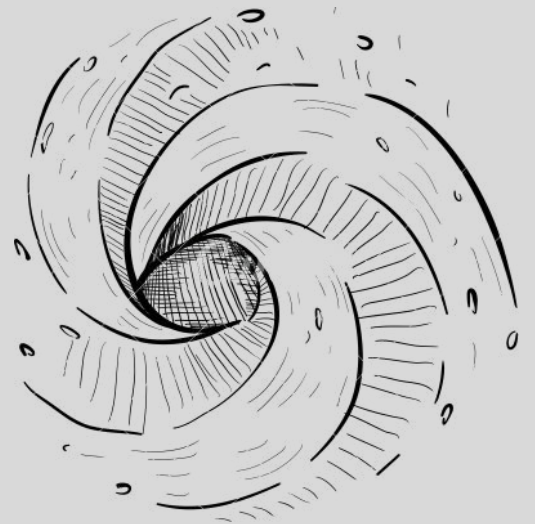
“ Solucan deliği zamanda geçmişe gitmek anlamına gelmez, bu yalnızca çok uzağı çok daha yakına getiren bir kısa yoldur.”

Ancak Stefan Hawking ise tam tersi bir görüşe sahipti. Solucan deliklerinin var olduğunu ve zamanda yolculuk yapılabileceğini öne sürüyordu fakat solucan deliklerinin çok küçük oldukları kanısındaydı. Ama evren genişledikçe solucan deliklerinin de genişlediği düşünülmektedir. Kip Thorne da zamanda geriye gitmenin mümkün olduğunu düşünmüştür hatta “Bunu düşünmemiş olmak resmen aptallık bu çok açık!” diyerek ipleri iyice koparmıştır. Bunun için solucan deliğinin bir ucunu alıp ışık hızına yakın bir hıza ulaştırmamız gerekiyor. Bu durumda deliğin giriş ve çıkışı arasında bir zaman farkı oluşacaktır. Işık hızına yakın olan kısmını Dünya'ya döndürüp diğer ucunu uzayda bırakırsak bir ucu geçmişte bir ucu gelecekte olan bir delik oluşacaktır. Dünya'da olan kısmında daha fazla zaman, uzayda olanda ise daha az zaman geçmiş olacaktır.

Hatta Micheal Morris, Kip Thorne ve Ulvi Yurtsever, 1998’de yayımladıkları bir çalışmalarında uzayda yolculuk yapılmasına imkan veren bir solucan deliğini, bir zaman makinesine dönüştürmenin mümkün olduğunu gösterdiler. Ancak genel görelilik kuramına göre bir solucan deliğini kullanarak o solucan deliğinin zaman makinesine dönüştüğü tarihten daha öncesine seyahat etmek mümkün değildir. Tabi yine de bizi böyle bir yolculuğa çıkartabilecek bir makine inşa etmek oldukça zordur, günümüz teknolojinin çok daha ötesinde bir şeydir.

Solucan deliğini nerede bulabileceğimizi ise bize ilk olarak John Wheeler söylemiştir. Evrende mesafeler inanılmaz ölçüde kısa olduğundan, Planck mesafesinden bahsediyoruz, uzay sürekliliğini yitirir ve fokurdamaya başlar. Bu mesafelerde karşımıza çıkan, bu parçacıkların içinde bulundukları okyanus ise kuantum köpüğü olarak adlandırılmıştır. Bu köpükleri çok küçük solucan delikleri olarak düşünebilirsiniz. Çok küçük olmalarına rağmen bilim insanları bu köpüğün bir santimetre küpünün Dünya’daki bütün okyanusları buharlaştıracak kadar enerjiye sahip olduğunu düşünüyor. John Wheeler’a göre yapmamız gereken öncelikle bu köpüğü elde etmek ve sonrasında yeterince genişletmek. Bu sayede bir solucan deliği oluşacaktır

Solucan delikleri tam istediğimiz koşullarda olsa bile içinden geçmek şu anda mümkün değil çünkü solucan delikleri fazlasıyla dengesizdirler. Duvarları sürekli birbirine doğru çekilmektedir. Bu durumda biz duvarlarla temas ettiğimiz anda bir süpernova patlaması oluşması mümkündür. Bu da bizi anında yok edebilir. Bize içinden geçerken deliği açık tutabilecek bir madde gerekmektedir. Bir negatif madde -örneğin egzotik madde- gerekmektedir çünkü negatif madde kütle çekime karşı geleceğinden, tüneli açık tutabilir. Egzotik madde bilim adamları tarafından ne kadar bulunmuş olsa da eser miktardadır. Bize çok daha fazla enerji gerekmektedir. Böyle bir köprü oluşturmamız için farklı bir yol daha vardır. Elektrik yüklü bir karadelik (Bulunması oldukça zordur.) ile zıt yüklü bir karadelik arasında geçit oluşturulabilir. Zıt yüklü karadelikler birbirini çekeceğinden araya yine bir madde koymak gerekiyor. Örneğin, bir kozmik sicim. Kozmik sicimler, büyük bir patlamanın ardından oluşan defolardır. Bu sicimler proton kadar küçük fakat bir santimetresi Everest dağı kadar ağırdır. Ve bizi bir saniyede bir ışın kılıcı gibi öldürebilirler. Henüz keşfedilmemiştir fakat olmaması için hiçbir sebep yok. Yine de şu anda solucan deliklerinden geçmek pek mümkün görünmüyor.

Özetlemek gerekirse solucan deliklerinin var olduğu hakkında teoriler var ve geçebilmek için çeşitli yöntemler olsa da bu yöntemler henüz tam olarak gelişmemiştir. Zamanda yolculuk da yine bir teoridir. Birçok bilim insanı zamanda yolculuğun solucan delikleri aracılığıyla gerçekleşebileceğini öne sürmüştür. Şu anda elimizdeki veriler fazla olmasa da bir şeye sahibiz, o da "düşünme gücü" ve insanoğlu düşünmeyi bırakmadığı sürece bu verilerin artacağını söyleyebiliriz.

Nezaket Nehir UÇAR

Hashtag Fonksiyonu

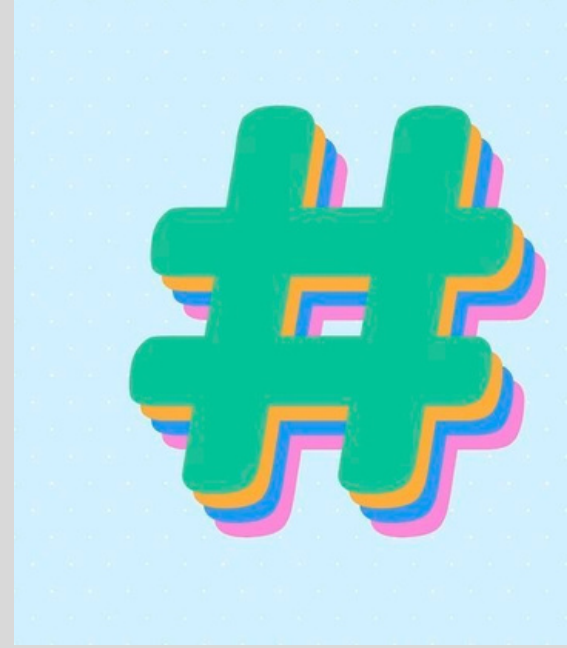
Günlük hayatımızda her gün çeşitli güvenlik önlemleri almamız gerekmektedir. Dijital ortamda ise bu önlemlerin önceden alınmış olması kritik bir önem taşır. Bu noktada matematik, bilginin gizliliğini ve güvenliğini sağlamak için önemli bir araç olarak kullanılır. Özellikle bilgi aktarımı sırasında, matematiksel fonksiyonlar arasında öne çıkan hash fonksiyonlar, bilginin güvenli bir şekilde dönüştürülerek aktarımını sağlar.

Günümüzün dijital çağında, veri güvenliği ve gizliliği giderek önem kazanıyor. Bu noktada, kriptografi alanındaki teknolojik ilerlemeler ve hash gibi temel yapı taşları, fonksiyonları güvenliğin sağlanmasında kritik bir rol oynuyor.

Hash fonksiyonları, kriptografi dünyasının belkemiği olarak kabul edilir. Herhangi bir veriyi sabit uzunlukta bir çıktıya dönüştüren bu fonksiyonlar, hash algoritmalarının özel bir türünü temsil eder. Bu çıktılar, girdinin büyüklüğünden bağımsız olarak her zaman aynı uzunlukta olurlar. Çıktıların sabit uzunlukta olması, hash fonksiyonlarının birçok alanda kullanılabilirliğini sağlar.

Hash fonksiyonları, kriptografi ve bilgisayar bilimi alanlarında vazgeçilmez bir öneme sahiptir. Güvenli ve etkili bir şekilde kullanıldıklarında, veri güvenliği ve bütünlüğü sağlanabilir.

Hash fonksiyonlarının temel özellikleri arasında çıktının sabit uzunlukta olması bulunur. Bir hash fonksiyonu her türlü girdi için sabit bit ayısına sahip bir çıktı üretir. Bunun yanı sıra, hash fonksiyonları kolay hesaplanabilirlik özelliğine sahiptir. Büyük miktarda veriyi işlemek için idealdir.

İdeal bir hash fonksiyonu, iki farklı girdi için aynı çıktıyı üretmekten kaçınır. Yani çarpışmaların olasılığı çok düşüktür. Bu, hash fonksiyonlarının güvenlik açısından önemli bir özelliğidir. Ayrıca, hash fonksiyonlarının küçük bir giriş değişikliği, çıktıda büyük bir değişikliğe neden olur.

Hash fonksiyonları, geniş bir kullanım alanına sahiptir. Kriptografik uygulamalardan veri depolama ve indekslemeye, parola güvenliğinden blok zinciri teknolojisine kadar birçok alanda kullanılırlar.

Hash fonksiyonlar, dijital imzalama protokollerinde yaygın olarak kullanılır. Bir belgenin özetlenerek şifrelenmesi belgenin dijital imzası oluşturulur. Alıcı aynı hash fonksiyonunu kullanarak belgenin özetini yeniden hesaplar ve hesaplanan ile çözülen dijital imza karşılaştırılarak belgenin orijinalliği test edilir.

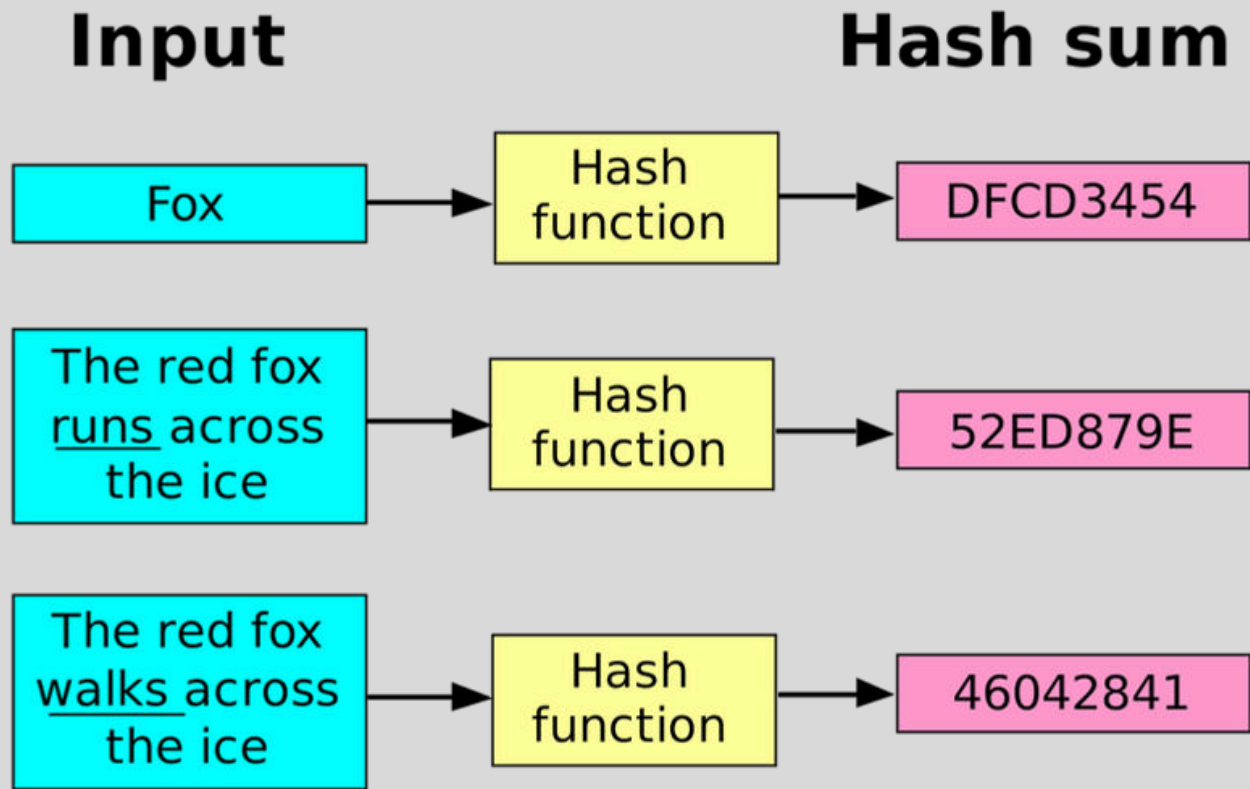
Nasıl Çalışır?

Algoritmaya bir veri girildiğinde, öncelikle bu veri 256 bitlik bloklara bölünür. Ancak, giriş verisi bu boyuta tam olarak uymuyorsa, uygun boyutta doldurma işlemi gerçekleştirilir.

Algoritma, belirli bir başlangıç değeriyle başlatılır. Bu başlangıç değerleri, algoritmanın güvenliği ve etkinliği için belirlenmiş sabit değerlerdir. Daha sonra, her bir blok üzerinde çeşitli işlemler gerçekleştirilir. Bu işlemler arasında bit düzenlemeleri, mantıksal işlemler, dönüşümler ve XOR işlemleri bulunur.

Hash fonksiyonlarının bir diğer kullanımı da kimlik doğrulama protokolleridir. Örneğin bir kullanıcının parolası, hash fonksiyonu kullanılarak özetlenir ve veri tabanında saklanır. Kullanıcı parolasını denediğinde aynı hash fonksiyonu kullanılarak girilen parola özetlenir ve veri tabanındaki özetle karşılaştırılır. Bu yöntem depolanan tüm parolaların içeriğini ve uzunluğunu gizler.

İşlemler sonucunda, giriş verisinin hash değeri elde edilir. SHA-256 algoritması, herhangi bir giriş değişikliğinde dahi tahmin edilemez bir çıktı üretir. Bu, veri bütünlüğünü sağlamak giriş verisini ve güvenli bir şekilde özetler.

Hash fonksiyonları veri depolama ve indeksleme sistemlerinde kullanılabilir. Büyük veri kümelerinin yönetilmesi sırasında her bir veri parçası için benzersiz bir özet oluşturulabilir ve bu özetler verinin hızlı aranması ve erişilmesi için kullanılabilir. Bu büyük çaplı verilerin parça parça çalışmasını sağladığından donanımdaki yükü azaltır.

Hash fonksiyonları, kripto para birimlerinde ve blok zinciri teknolojisinde de yaygın olarak kullanılır. Blok zincirindeki her bir bloğun özeti bir sonraki bloğun özeti ile bağlanarak blok zincirinin bütünlüğünü sağlar. Aktarılan ya da çıkarılan kripto paranın birimi miktarı ve alıcının bilgileri bu sayede gizlenmiş olur.

Matematiksel Sinir Bilimi

Matematiksel sinir bilim (aynı zamanda hesaplama sinir bilim olarak da bilinir), matematiksel modelleri, teorik analizleri ve soyutlamalarını kullanarak beynin gelişimini, yapısını, fizyolojisini ve bilişsel yeteneklerini yöneten ilkeleri anlamak için kullanılan bir sinir bilim dalıdır.

Hesaplamalı sinir bilim, beynin biyolojik işlevlerine dayalı olarak veri toplar ve bu verilerle eğitilmiş bilgisayar modelleri oluştururlar. Bu modeller daha sonra biyolojik veya psikolojik etmenlere verdikleri tepkiler doğrultusunda test edilir. Çalışmaların amacı daha gerçekçi bir sinir ağı modeli geliştirmek, geliştirilen modelin biyolojik sinir hücrelerinin yapısına benzerliğinin artmasını sağlamaktır.

Tıpta tanı ve tedavi matematiksel sinir bilimin günlük hayattaki önemli bir uygulama alanıdır. Bu alanda sinir ağları ve makine öğrenmesi teknikleri, hastalıkların tanı ve tedavisindeki süreçleri iyileştirmek için kullanılır. Bilgisayarlı tomografi, manyetik rezonans görüntüleme (MR) ve radyografi gibi görüntüleme yöntemleri ile elde edilen veriler, sinir ağları kullanılarak analiz edilir. Tıbbi görüntüler üzerinde yapılan derin öğrenme modelleri, kanser taraması ve lezyon tespiti gibi önemli tıbbi tanı süreçlerinde yardımcı olabilir.

Bu alanda yapılan araştırmalar, sinir bilimsel bilgi birikiminin ve hesaplamalı modelleme tekniklerinin birleşiminden ortaya çıkar. Sinir hücrelerinin işlevlerini ve etkileşimlerini tanımlayan biyolojik veriler, hesaplamaları modellerin geliştirilmesi için temel oluşturur. Bu modeller beyindeki sinir ağlarının nasıl bilgi işlediğini ve öğrendiğini anlamak için kullanılır.

Matematiksel sinir bilimi hastalık tahmini ve tedavi yanıtının tahmin edilmesinde de önemli bir rol oynar. Sinir ağlar klinik verileri analiz ederek hastalık seyrini tahmin edebilir ve hastaların tedaviye nasıl yanıt vereceğini öngörülebilir.

Hesaplamalı sinir bilimdeki ilerlemeler, biyolojik sinir ağlarının yapısını ve işleyişini anlamak ve bu bilgiyi yapay sistemlere uygulamayı hedefler. Bu şekilde insan beyninin karmaşıklığını ve esnekliğini taklit eden yeni teknolojiyle geliştirilebilir. Bu bakımdan hesaplamalı sinirbilim; sinirbilim, matematik, bilgisayar bilimi ve mühendislik gibi farklı disiplinlerin bir araya gelmesiyle oluşan çok disiplinli bir alandır.

Sinir ağları ve makine öğrenmesi teknikleri tıbbi görüntülerin analizi sadece verilerin işlenmesinden ibaret değildir. Matematiksel sinirbilimi tedavi araçlarının işlenmesine de yardımcı olur. Buna örnek olarak protezler verilebilir.

Protezler, uzuv kaybı yaşayan bireylerin hayatlarını kolaylaştırmak ve normal bir yaşam sürmelerini sağlamak için tasarlanmış yapay uzuvlardır. Protez yapımında matematiksel sinirbilim ve yapay zeka teknikleri, protezin daha işlevsel, ergonomik ve kullanıcıya uygun olmasını sağlamak için kullanılır.

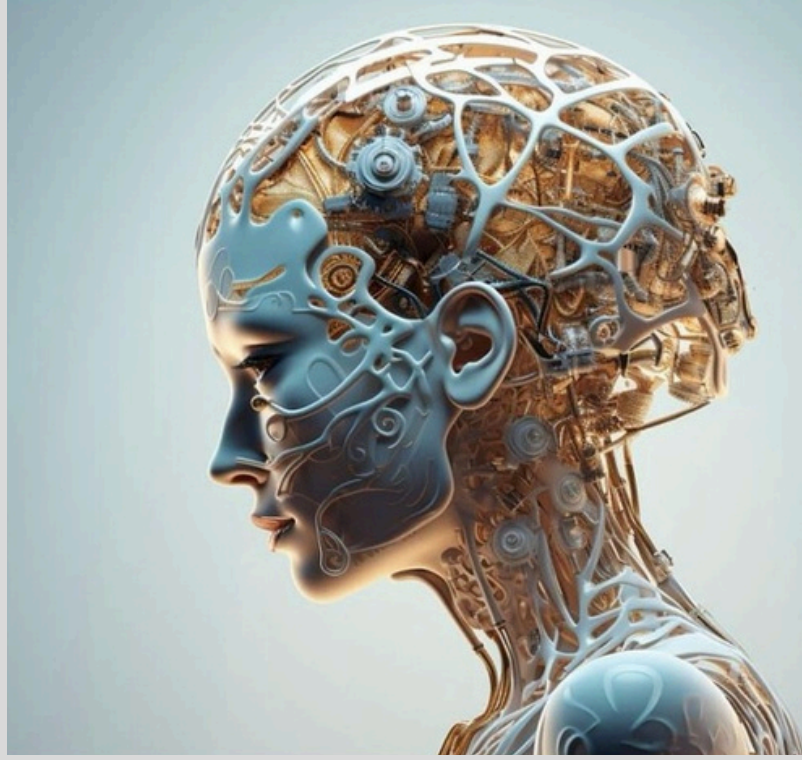
Sinir ağları ve makine öğrenmesi algoritmaları, protezin kullanıcının hareketlerini ve ihtiyaçlarını daha iyi anlamak için kullanılabilir. Bireyin doğal bir uzvunu nasıl kullandığına dair veriler sinir ağları tarafından analiz edilerek protezin hareket kabiliyeti ve ergonomisi optimize edilebilir.

Matematiksel sinir bilim, protezin tasarımında ve üretiminde kullanılan matematiksel modellerin geliştirilmesinde de önemli bir rol oynar. Özellikle, kişiye özel protezlerin tasarımında sinir ağları ve optimizasyon algoritmaları, protezin anatomik uyumunu ve kullanıcıya sağladığı konforu artırmak için kullanılabilir.

Elektromiyografi (EMG) gibi yöntemlerle elde edilen kas aktivitesi verileri, sinir ağları tarafından analiz edilerek protezin hareketlerini kontrol etmek için kullanılabilir. Bu sayede, protez kullanıcıları doğal ve hassas hareketler gerçekleştirebilir ve protezin kullanımı daha kolay hale gelir.

Protezlerin insan zihnine uyum sağlaması gibi yapay zekanın insan zihnine yaklaşması da matematiksel sinir bilimi ile mümkündür.

Yapay zeka teknolojilerin temelini oluşturan disiplinlerden biri de matematiksel sinir bilimdir. Yapay zekanın sinir ağları biyolojik sinir ağlarından yapay zekanın birçok yönünü şekillendirir.

Matematiksel sinir bilim, biyolojik sinir ağlarını matematiksel olarak modellemek için nöronları ve nöronlar arası bağlantıları inceleyerek başlar. Gerçek sinir hücrelerinin işleyişini taklit etmek için yapay nöronlar kullanılır. Bu yapay nöronlar, birbirleriyle bağlantılı katmanlar halinde düzenlenir ve bilgiyi işlemek için matematiksel işlemler gerçekleştirir. Bu şekilde yapay bir sinir ağı birçok yapay nöronun bir araya gelmesiyle oluşmuş olur.

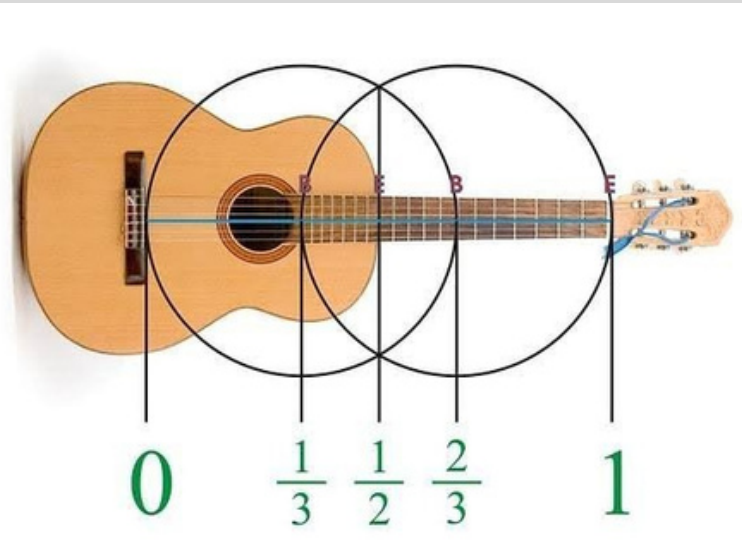
Yüz tanıma, ses tanıma, doğal dil işleme, otomatik sürüş oyun yapay zekası gibi ve birçok alan, matematiksel sinir bilim ve yapay sinir ağlarının yardımıyla önemli ilerlemeler kaydetmiştir. Bu teknolojiler, büyük veri kümelerindeki desenleri tanıma, karar verme ve öğrenme gibi karmaşık görevleri insan beynine benzer bir biçimde gerçekleştirir.

Yapay sinir ağları ve derin öğrenme teknikleri, daha da karmaşık ve akıllı sistemlerin geliştirilmesine olanak tanırken matematiksel sinir bilim bu sistemlerin temelini sağlamaya devam edecektir.

Müzik ve Matematik

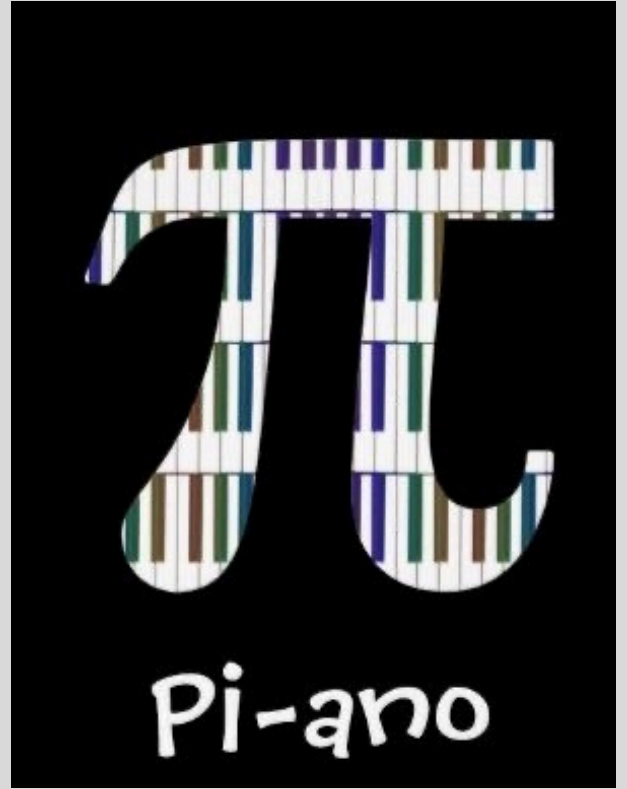
Dünyada milletler tarafından kullanılan birçok alfabe vardır. Bazısı birbirine benzer, bazısı birbirinden çok farklıdır. Bu kadar fazla millet ve dil varken bir alfabe ve yazı birliğinden söz edemeyiz. Lakin, bir millete ait olmayıp bütün dünya tarafından kullanılan alfabeler de mevcuttur.

Mesela matematik bütün dünyada birdir. Bazı yerlerde makyajlı olabilir, terimler farklı olabilir. Ama bu matematiğin özünden bir şey kaybettirmez. Dolaylı yoldan müzik için de aynı şeyleri söyleyebiliriz. Çünkü müzik, ortaya çıkışı bakımından matematiğin bir alt dalıdır.

Antik Yunan'da yaşayan Pisagor, matematik konularını dört gruba ayırmıştır: Soyut sayı bilimi (aritmetik), uygulamalı sayı bilimi (müzik), sükûnet hâlindeki büyüklükler bilimi (geometri) ve hareket halindeki büyüklükler bilimi (astronomi). Biz bu dört disiplinden müzik ile ilgileneceğiz.

Rivayete göre Pisagor bir gün bir inşaatın yanından geçerken işçilerin demirleri dövme sesi dikkatini çekmiş. Tüm işçiler demire vurmasına rağmen farklı sesler çıkıyormuş. Bu sesler çoğu zaman uyumsuz sesler olsa da ara sıra uyumlu sesler de çıkıyormuş. Pisagor bunu fark ettiğinde olayı kavramış. Pisagor'un aklında canlanan vaziyeti kısaca izah edelim.

Demir çubukları bir gitarın telleri olarak düşünün. Gitarda parmaklarımızla perdelere bastıkça telin boyunu kısaltıyoruz ve her perdede tel boyu farklı olduğu için her seferinde gitardan farklı bir ses çıkıyor. Ama perdelere gelişigüzel değil de bir ahenk içinde vurursanız işte o zaman hoş bir tını yakalarsınız. Zaten Pisagor'un müzik ve matematik arasındaki benzerliği fark ettiği an da burası. Neden bazı sesler birbiri ile uyumlu iken bazıları değil?

Daha rahat anlamak için geriye, demir çubuklara dönelim. Demir çubukların birbirleri ile uyumlu ses çıkarmalarının nedeni, aralarındaki bir bağlantı yani orandır. Misal, 10 ve 20 cm'lik demir çubuklar dövüldüklerinde o kadar benzer sesler çıkarırlar ki bunlara farklı sesler demek bile doğru olmaz. Ama başka bir oranda, 2/3 gibi, ses uyumu sağlanabilir ama kesinlikle bu sesler birbirinden çok farklıdır.

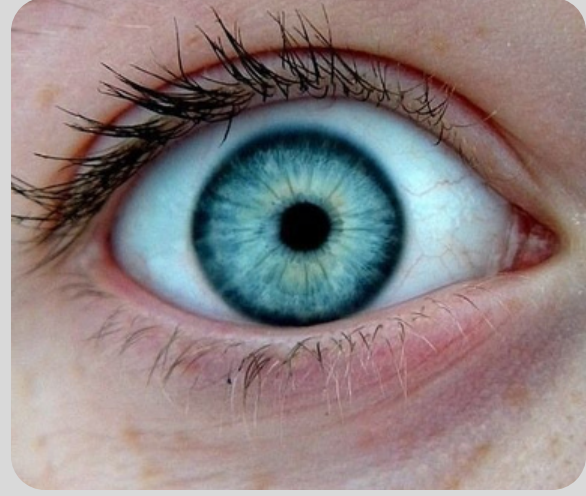
İşin özü, Pisagor bu oran- orantı ile modern müzik teorisinin temellerini atmıştır. Çaldığınız her sazda, dinlediğiniz her notada bu suretle matematikten istifade edersiniz.

Ahmet ATAR

Ölen Kişinin Gördüğü Son Şeyi Fotoğraf Gibi Yakalama Bilimi: Optografi

Temelde optografi kelimesi, iki Yunanca kelimenin birleşmesinden meydana gelmektedir. "Opto" görüş veya göz anlamına gelir ve "grafi/grafik" ise çalışma alanı veya yazmayla ilgili bir anlama sahiptir. Hal böyle olunca optografi kabaca görme çalışması, görme olayı veya görmeyi resmetme gibi anlamlar taşır.

Bilim insanları bu fikri ilk olarak 17. yüzyılda ortaya attı diyebiliriz, optografiyi gözün retinasında oluşan bir görüntü olan optogramı görüntüleme veya alma işlemi olarak tanımladılar.

Bu fikre göre dönemin bilim insanları, gözün ölüm anında gördüğümüz son şeyin görüntüsünü yakalamasının mümkün olduğunu düşünüyorlardı. Çünkü gözümüzdeki retinanın, bir kamera plakası gibi davranabildiğini ve üzerine düşen görüntünün yakalandığı cam slaytları kaplayan gümüş nitrat filme benzer bir şekilde çalıştığını varsaydılar.

Bu varsayımsal düşüncenin ardından yapılan çalışmalarda 1876'da Franz Christian Boll adlı bir Alman fizyolog, retinanın çubuk hücrelerinde bulunan ve tıpkı bir kamera plakasındaki nitrat gibi davranan, ışığa duyarlı bir protein olan rodopsini keşfetti. İşte bu keşfedilen protein, ışığa maruz kaldığında bir ağarma oluşuyordu.

Daha sonra yine bir Alman fizyolog Wilhelm Kühne bu teorinin üstüne gitti ve çeşitli deneyler yapmaya başladı. Deneylerinde çok sayıda hayvan kullandı, ölümden hemen sonra hayvanların gözlerini çıkardı ve görüntünün retinaya sabitlenmesi için onları çeşitli kimyasallara maruz bıraktı. Bu denemeler ardından en iyi maddenin potasyum alum yani şap dediğimiz bir çeşit tuz olduğunu keşfetti.

Deney şöyleydi, bir tavşan parmaklıklı bir pencereye bakacak şekilde bağlandı. Tavşan bu pozisyonundan yalnızca pencere ve bulutlu gökyüzünü görebiliyordu. Hayvanın gözlerini karanlığa alıştırmak, yani rodopsinin çubuklarında birikmesini sağlamak için gözleri birkaç dakika boyunca bir bezle kapatıldı. Daha sonra hayvan üç dakika boyunca ışığa maruz bırakıldı. Ardından hemen başı kesildi ve gözleri çıkarıldı. Çıkarılan gözlerle ensizyon yapıldı ve göz küresinin retinayı içeren arka yarısı alınarak sabitleme için bir şap çözeltisine daldırıldı. Ertesi gün Kühne, ağartılmış ve değiştirilmemiş rodopsin ile retinanın üzerine basılmış, çubukların net desenine sahip bir pencere resmi gördü.

Bu çalışmalarından sonra Kühne, deneylerini bir insan üstünde yapmak istedi, bunun üzerine 1880'de Erhard Gustav Reif adlı idam mahkûmunun gözleri infazdan sonra çıkarıldı ve Kühne'nin Heidelberg Üniversitesindeki laboratuvarına teslim edildi. Kühne'nin Reif'in gözlerinden ürettiği optogramlar günümüze ulaşamadı.

Daha sonraları Dr. Maxime Vernois optografların cinayet davalarında delil olarak kabul edilmesinin fizibilitesini incelemek için bir çalışma yürüttü. Vernois en az on yedi hayvanı öldürdü ve gözlerini parçaladı, ardından bunun boşuna yapılmış bir eylem olduğunu kabul ederek şu sözleri söyledi:"Bir kurbanın retinasında katilinin portresini ya da ölüm anında karşısına çıkan herhangi bir nesnenin ya da fiziksel özelliğin temsilini bulmak imkânsızdır."

1975 yılına gelindiğinde Heidelberg polisi, Kühne'nin deneylerini ve bulgularını modern bilimsel tekniklerden, güncel bilgilerden ve gelişmiş ekipmanlardan yararlanarak yeniden incelemek istedi. Bunun için Heidelberg Üniversitesinden Evangelos Alexandridis'in uzmanlığına başvuruldu. Alexandridis, Kühne'yi anımsatan bir şekilde, tavşanların gözlerinden birçok farklı, yüksek kontrastlı görüntü oluşturmayı başardı fakat optografinin, adli tıp aracı olarak hiçbir potansiyele sahip olmadığı sonucuna vardı.

Ecrin YÖRÜKOĞULLARI

YİAFL'DE HAYAT

30 Ekim

Türkiye Cumhuriyeti'nin 100. yıl dönümünün heyecanı okulumuzda çeşitli gösteriler, danslar şiirler ve etkinliklerle kutlandı.

18 Ocak

Cryptomath Şifreleme ve Matematik Yarışması'nın 7. sezonunda öğrencilerimiz Türkiye 1' inciliği ve 7'nciliği elde ettiler.

18 Ocak

Öğrencilerimizle okulumuzdan Maltepe Veledrom'a kadar bisiklet sürdük.

19 Ocak

Gelenek hâline getirdiğimiz dönem sonu satranç etkinliğimiz yapıldı.

20 Şubat

Öğrencilerimiz ve öğretmenlerimiz İstanbul Üniversitesi 13.Fizik Çalıştayı'na katıldılar.

29 Şubat

Okulumuzda İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı lise öğrencileri arasında "Güzel Türkçemizi Konuşalım" adlı hazırlıksız konuşma yarışması yapıldı.

4 Mart

Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Genel Müdürlüğü tarafından koordinasyonu sağlanan “Oku-Yorum Yazı- Yorum” projesi kapsamında gerçekleştirilen Kutadgu Bilig okumalarına okulumuzdan üç bildir ve üç öğrenci ile beraber katıldık. Öğrencilerimizin bildirileri seyirciler ve moderatörler alkışlarla karşılandı.

8 Mart

ÇEDES ekibinin geleneksel sanatlarımızdan çömlek yapımıyla tanıştırdık. Okulumuza gelen eğitimci, her öğrenciyle birer obje çalıştı, bunun sonucunda ortaya renkli eserler çıktı.

25 Mart

Okulumuz Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Kulübü tarafından gıda kolisi dağıtımı kampanyası başlatıldı.

2 Nisan

Geleneksel okul iftarımızı bu sene de yoğun bir katılımıla gerçekleştirdik

23 Nisan

Kartal İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nün destekleriyle ilk defa il genelinde yapılan KARTAL İlçe JMUN, il genelindeki ortaokul öğrencilerinin sosyalleşmesi, eğlenmesi ve İngilizcelerini geliştirmesi için öğrencilerimiz tarafından organize edildi.

2 Mayıs

İstanbul resmi fen liseleri 9. sınıflar arası genel kültür ve bilgi yarışması yapıldı.

7 Mayıs

Hayat Boyu Matematik ve Akıl Oyunları Kulübü öğrencilerimiz ve öğretmenlerimiz Türkiye Okullar Arası Zeka Oyunları Şampiyonası Finali için Ankara'daydı.

7-8 Mayıs

TUBITAK 4006-B Bilim Fuarı bir çok öğrencinin, öğretmenin ve Kartal İlçe Milli Eğitim Müdürü Mustafa KIRAÇ'ın ziyaretleriyle gerçekleştirildi.

8 Mayıs

Türk Beyin Takımı işbirliğiyle TED Atakent Esenyurt kampüsünde "TED Atakent Akıl ve Zeka Oyunları Yarışması" na okulumuzdan katılan 6 öğrencinin 3'ü ilk 10'a girmiş, 1 takımımız İstanbul 2'nciliği elde etmiştir.

